

EU-länder försöker påverka val i Kuba

Eva Björklund

Allt tyder nu på att flera EU-länders ambassader än en gång, som de gjort alltsedan Warszawapaktens upplösning, ämnar söka upp och uppmuntra de USA-finansierade "dissidentgrupperna" i Kuba, nu för att försöka bli nominerade för MUAD, Mesa de Unidad de Acción Democrática (≈ Enad Demokratiaktion, jfr Venezuelanska likaledes USA-stödda opposition, MUD, Mesa de Unidad Democrática).

I slutet av juni och början av augusti reste en grupp tjeckiska, italienska och polska diplomater, tillhörande EU-delegationen i Kuba, till länen Villa Clara och Camagüey för sammanträffanden med "oberoende journalister". De hänvisar till det Avtal om Politiska Samtal och Samarbeta som EU slutit med Kuba (likartat Sveriges avtal) och dess §5 om att "uppmärksamma framstegen inom mänskliga rättigheter". Detta tolkar de som tillstånd - ungefär - att påverka desamma i den riktning som Trump pekade ut i sitt tal till den antikubanska terroristmaffian i Miami den 16 juni i år.

I uttalanden från USA-beroende kubanska journalister, kallade oberoende, i nämnda län bekräftades att dessa diplomater besökt dem hemmavid för att tala om "civilsamhällets" arbete, organisation, erfarenheter och resultat och andra frågor om "samhällslivet, framför allt ungdomens inställning".

se sid 18 och 20

Gör Sverige detsamma? PS.

Sveriges motsvarande avtal med Kuba ingår också att båda länderna ska följa Internationell lag, Wienkonventionen och respektive länders lagar. Ändå anger både Sverige och EU, och övriga rika EU-länder liksom USA i sina riktlinjer för bidrag till samarbete med demokratiskt och på andra sätt "bidragsbehövande" länder ungefär detsamma, att det ska inriktas på "civilsamhället" och "stödja värna respekten för mänskliga rättigheter [...] Stärkt demokrati och jämställdhet samt ökad respekt för mänskliga rättigheter".

Länderna som enligt EU behöver moderniseras för att stärka, öka demokratin är Kuba med flera, som inte lever upp till EUs civiliserade principer, länder dit mycket EU-pengar redan i många år gått för ekonomiskt stöd till europeiska organisationer för vidarebefordran till "civilsamhället" i t ex Kuba – tala om inblandning i inre angelägenheter! Länder som Kuba har naturligtvis inga ekonomiska resurser för att göra detsamma i EU-länder, och inte heller någon önskan att lägga sig i deras inre angelägenheter.

USAs och EUs program utgår från att kubanerna behöver lära sig innebörden av "mänskliga rättigheter och jämställdhet, demokrati och det civila samhällets rättigheter".

Det vore intressant att se hur EU-länderna skulle reagera om ett främmande land, t ex Kuba som ju har en hel del intressanta erfarenheter och praktiker, bland annat om vikten av att respektera Wienkonventionen, skulle avlöna någon i Bryssel för att försöka främja de mänskliga rättigheterna i EU-länderna, tex rätt till jämlik och närbelägen tillgång till likvärdig hälsovård och utbildning, jämställdhet och ett värdigt liv. Det är ju av olika skäl fullständigt hypotetiskt, men tanken är värd att begrunda. DS

I Villa Clara samtalade de med CubaDecidegruppen, grundad av Rosa María Paya, ledare för en av de USA-stödda dissidentgrupperna, själv bosatt i Miami, om möjligheterna att skapa en kontrarevolutionär stämning inför de kommande valen. En annan ledare för gruppen återvände själv från Miami i maj, där han utbildats i kontrarevolutionärt arbete. Och dissidenterna har redan aviserat att de har ett hundratal oberoende kandidater till kommunalvalen. Så nu gäller det bara att få grannarna att nominera dem.

EU-ländernas ambassader - som de flesta av tradition följer USAs signaler - bryter skamlöst mot Wienkonventionens paragraf 41-1 som slår fast: "Utan att det påverkar deras privilegier och immunitet ska alla personer som åtnjuter dessa privilegier och immunitet respektera mottagarstatens lagar och regler. De är också skyldiga att inte lägga sig i dessa staters inre angelägenheter."

De bryter också mot de normer för internationell diplomati som anges i paragraf 9: "Mottagarstaten kan när som helst och utan att ange sina motiv meddela den diplomatiskt ackrediterade staten att dess ambassadör eller annan diplomatisk personal är persona non grata."

Så allvarligt är brottet att lägga sig i andra staters inre angelägenheter, ett brott som de mäktiga staterna med USA i spetsen anser sig ha exklusiv rätt att ostraffat begå.

Den kubanska diplomat i EU-länder eller USA som skulle samråda i timmar med personer som mot betalning arbetar för Kuba eller annan utländsk makt, skulle omedelbart få lämna landet, som "persona not grata".

EU och många av dess medlemsländer har alltför många problem och ständiga brott mot mänskliga rättigheter för att kunna läxa upp Kuba.

Kommunalvalen i Kuba

Eva Björklund

2018 är det val till Kubas nationalförsamling, som sedan väljer landets statschef (president) tillika statsminister (regeringschef). Första steget på väg till presidentvalet är valen till kommunfullmäktige i de 169 kommunerna nu den 22 oktober. Valen är allmänna och hemliga personal utan partier. Mandatperioden är 5 år för national- och länsförsamlingarna och 2,5 år för kommunfullmäktige. Rösträtt från 16 år.

Nomineringarna till kommunalvalen sker direkt på öppna möten i valdistrikt med upp till ca tusen invånare fördelade på mellan 2 och 8 grannskap om upp till ca 100 invånare, kanske ett 50-tal väljare. För att ett nomineringsmöte ska bli giltigt måste "deltagandet vara massivt" (minst 75 procent av väljarna, dvs alla som fyllt 16 år). Nomineringsdebatten är öppen. Den som får flest röster blir nominerad kandidat till kommunfullmäktige, som sedan kommer att fastställa nomineringarna till valen till läns- och nationalförsamling efter förslag från en valberedning bestående av företrädare för folkrörelserna – Fackliga centralorganisationen, Kvinnoförbundet, Kommittéerna för revolutionens försvar, Studentförbundet m fl.